

50.000 Rusov vjetih?

Iz Berlina poročajo listi: Od vzhodnega bojišča prihajajo vedno ugodnejše vesti. Število v zadnji zmagoviti nemški bitki v jetih Rusov znaša baje že 50.000 mož. (Vest je zasebna; uradne vesti govore le o okroglo 30.000 vjetih Rusov. Op. ur.)

Feldcajgmojster Potiorek od cesarja odlikovan.

Poveljnik naše armade na Srbskem, ki je s svojim hrabrim vojaštvom dosegel tako lepe uspehe, bil je od cesarja odlikovan z vojaškim zaslužnim križcem I. razreda. Tudi nadvojvoda Friderik kot armadni nadkomandant mu je k njegovim krasnim uspehom pristržno čestital.

Kralj Peter umira?

„Deutsche Tageszeitung“ v Berolinu poroča iz Belgrada: Zdravnik kralja Petra izjavljuje nekemu časnikarju, da leži kralj Peter v smrtnem boju in da se zamore njegovo smrt vsako uro pričakovati. (Potrjena ta vest še ni! Op. ur.)

Valjevo naše.

K.-B. Dunaj, 16. novembra. Z južnega bojišča poročajo uradno z dne 16. novembra: Na južnem bojišču niso dale naše zmagovite čete s svojim trdovratnim zasledovanjem nobenega časa sovražniku, da bi se zbral k novemu resnemu odporu v svojih številnih, zlasti pri Valjevu že več let sem pripravljenih, utrjenih pozicijah. Zato so se tudi včeraj pred Valjevem razvili samo boji s sovražnimi zadnjimi četami, ki smo jih vrgli po kratkem odporu. Sovražnik je nam pustil na bojišču vjetnike. Naše čete so dospete do reke Kolubare ter zasedle Valjevo in Obrenovac. Sprejem v Valjevu je bil značilen. Najprvo cvetlice, toda samo v prevaro; sledile pa so jim neposredno bombe in kroglice iz pušk.

Nova bitka na Rusko-Poljskem.

K.-B. Dunaj, 18. novembra. Uradno se razglša: 18. novembra. Operacijo zvezancev prisilile so ruske glavne moči na Rusko-Poljskem do bitke, ki se je razvila pod ugodnimi pogoji na vsej fronti.

Ena naših vojnih skupin napravila je včeraj čez 3000 ruskih vjetih. Nasproti tem velikim bojem ima vsiljevanje ruskih moči proti Karpatom le podrejeni pomen.

Pri napredovanju iz ozke doline pri Grydowu bila je močna kavaljerija vsled prese- netljivega ognja naših baterij razpršena.

Nomestnik generalstabnega šefa: pl. Höfer, generalmajor.

Od južnega bojišča.

K.-B. Dunaj, 18. novembra. Od južnega bojišča se uradno poroča: 18. novembra.

Na južnem bojišču večkratni večji boji ob uničenih prehodih čez Kolubaro so lastne moči že na onkrajnem bregu.

Dne 16. novembra napravili smo 1400 vjetih in zaplenili mnogo bojnega materiala.

Dnevno povelje nadvojvode Friderika in poveljnika balkanske armade feldcajgmojstra Potioreka.

Dunaj, 16. novembra (Kor. ur.) Uradno razglšajo dne 16. novembra:

Feldcajgmojster Potiorek, vrhovni poveljnik naše balkanske armade, je danes izdal na svoje čete ta-le oklic:

Po devetdnevnih bojih proti trdovratnemu, številnejšemu, v skoro nepremagljivih utrdbah se branečemu sovražniku, po devetdnevnih pohodih skozi brezpotna skalovita gorovja in

brezdanja močvirja, v dežju, snegu in mrazu, so naše hrabre čete V. in VI. armade dospete do Kolubare in prisilile sovražnika na beg. V teh bojih smo vjeli nad 8000 sovražnikov ter vplenili 42 topov, 31 strojnih pušk in bogat vojni material.

Domovina ne bo odrekla temu junaškemu činu svoje hvaležnosti in svojega občudovanja, moja dolžnost pa je, da izrečem polno priznanje vsem četam za odlično zadržanje in da izrazim v imenu Najvišje službe najtoplejšo zahvalo vsem častnikom in vojakom V. in VI. armade.

Kljub uspehu, ki smo ga izvojevali s težkimi žrtvami in silnimi napori, vendar še ne smemo mirovati.

Toda odlično razpoloženje meni podrejenih čet jamči za to, da bomo stavljeni si nalogo tudi zmagovito končali v zadovoljnost svojega Najvišjega vojnega gospodarja, v slavo armade in v blagor domovine.

Potiorek, feldcajgmojster.

Ta oklic, ki ga je istočasno splošno razglšati, bo gotovo našel vsepovsodi navdušen odmev. V imenu vseh mi podrejenih sil, sem čestital hrabri balkanski armadi in njenemu zmagovitemu poveljniku k dosedanji sijajnim uspehom, ki so začetek popolnega razgroma trdovratnega sovražnika.

Nadvojvoda Friderik.

Popolno umikanje Srbov.

Budimpešta, 14. novembra. Poročevalec „Az Esta“ brzojavlja dne 13. t. m.: Srbska vojna je dospela do mejnika. Izčrpana in utrujena srbska armada, ki je imela velikanske izgube, se od včeraj na celi črti umika in beži, popustivši pripravne močne postojanke v popolnem neredu v notranjosti.

Najmočnejše srbske postojanke so bile na Cer planini, ki pričenja vzhodno od Lešnice. Te infanterijske postojanke s primernim topništvom so segale vzhodno od Šabca do Ohrida. Na pobočju Cer planine, ki je k nam obrnjeno, so bile nepretrgano zvezane srbske pozicije. Odtod so vodili jarki proti ozadju v večje betonirane okope, v katerih so stale srbske rezerve. Vmes so bili napravljeni primerni zemeljski nasipi za topništvo. Na drugi strani Cer planine, proti jugovzhodu Srbije, so bile ob celem pobočju zgrajene kolibe iz prsti in betona, v katerih je del srbskega vojaštva prenočeval in kjer so naši letalci mnogokrat videli tudi nezakrita ognjišča. Tu so nameravali Srbi prezimiti. Še pred tremi dnevi je bilo v teh kolibah vse polno srbskih vojakov.

Neposredni povod popolnemu umikanju so bili veliki srbski porazi, ki so Srbe zadeli vzhodno od Šabca. Naše čete so v junaških bojih na Mišarskih holmih odločno premagale,

kakor se je pozneje pokazalo, vse srbsko desno krilo, ki je štel 70 do 75 000 mož. Tam niso stali, kakor so naši domnevali, manjši oddelki, potisnjeni v ospredje, marveč celo desno krilo srbske armade! Naše čete so Srbe pregale iz Mišarskih višin, so napredovale ob Savi ter vzele Ohrid v naskoku, tako da jim je bilo mogoče srbske postojanke, ki so segale od Cer planine do tu, napadati že tudi z boka.

V večdnevnih bojih za Mišarske višine ter v naših bojih pri Šabcu in Ohridu so naši monitorji podpirali v mnogo večji meri, kakor bi kdo pričakoval, močno ofenzivo naše pehote.

Po porazu pri Ohridu so se začeli Srbi po vseh poljskih potih in po vseh treh velikih cestah, vodečih proti jugu, umikati proti Kočeljevu. Srbska armada, obstoječa iz petero divizij in pol, se je umikala po deželnih cestah v strnjjenih vrstah. Da je to bil nagel in primoran beg, dokazujejo najbolj poročila naših letalcev, glasom katerih po trije in štirje trenski vozovi vstric v divjem galopu drvi proti Kočeljevu. Po istih poročilih si Srbi v Kočeljevu niso privoščili odmora, nego so hoteli naprej proti Valjevu. Naše čete neprestano zasledujejo bežečega sovražnika ter so v najhitrejših svojih pohodih zaporedoma zavzele vasi ob poti kakor višine ob veliki cesti, med njimi višine Vlasič planine, vzhodno od Zavlake in Smiljevo Valjevsko. Pred našimi četami, ki so prodrle vzhodno od Krupnja do Osenice, se Srbi istotako umikajo.

Poveljnik monitorjev je Njegovo Veličanstvo cesar odlikoval z vojaškimi zaslužnimi križi za vojno dekoracijo. Razpoloženje naših čet je sijajno.

Velike izgube Angležev.

K.-B. Konstantinopol, 16. novembra: Neko naznanilo glavnega stana pravi: Včeraj smo (Turki) napadli Angleže v F a o. Imeli so jako veliko mrtvih, katerih število se na 1000 ceni.

Nemški boji na vzhodu.

K.-B. Berlin, 18. novembra (Wolff-biro). Veliki glavni stan:

Na Poljskem so se v pokrajini severno od Lodza novi boji razvili, katerih odločitev še ni padla.

Južno-vzhodno od Soldava potegnili se je sovražnik prisiljeno nazaj do Mlave.

Na skrajnem severnem krilu bila je močna ruska kavaljerija dne 16. in 17. t. m. premagana in čez Pillkallen nazaj vržena.

Najvišje armadno vodstvo.

Burska artiljerija.

Artillerie der Buren.

imajo sicer še malo artiljerije, ali gotovo je, da bodo v bodočih bojih Angležem prijazni podkupljeni vladi še več kanonov vzeli. Naša slika kaže bursko vstaško artiljerijo.

Kakor znano, so se pred nekaj leti podjarmljeni Buri v južni Afrki v sedanjem zanje ugodnem trenutku zopet uprli zoper nenasitne angleške tringje. Nekaj kupljenih burskih voditeljev postavilo se je sicer zopet na stran Angležev; ali večina burskih moč, ki so, kakor znano, hollandskega rodu, hoče si zdaj napraviti Angležem zopet svojo svobodo pridobiti. Ti uporniki dosegli so tudi že nekaj prav lepih uspehov. Tako so pod vodstvom Kristjana Deweta 2000 mož broječi Buri napadli vladino armado in jo pogнали v beg. Pri teh bojih rabili so Buri tudi nekaj lahkih poljskih kanonov. Burski vstaši